

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 471/2020-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Roberta Šorla predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED], právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SD LEGAL, s. r. o., Žriedlová 3, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Slavomír Dubjel, vo veci namietaného porušenia základného práva na súkromie podľa čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na súkromie podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41 Tp 85/2020 z 19. augusta 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SD LEGAL, s. r. o., Žriedlová 3, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Slavomír Dubjel, vo veci namietaného porušenia základného práva na súkromie podľa čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na súkromie podľa čl. 8 dohovoru príkazom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 41 Tp 85/2020 z 19. augusta 2020.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením sp. zn. ČVS:ORP-174/VYS-SL-2020 z 22. júla 2020 vydaným Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Stará Ľubovňa, odborom kriminálnej polície, oddelením vyšetrovania (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“) vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 a 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

3. Na podnet vyšetrovateľa Policajného zboru prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa (ďalej len „okresná prokuratúra“) podal 11. augusta 2020 okresnému súdu návrh na vydanie príkazu na oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke pre spoločnosť Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, aby „oznámila údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke uchovávané podľa § 58 ods. 5 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, vykonanej od 01.12.2019 od 00:00 hod. do 16.07.2020 do 24:00 hod. zo SIM karty mobilného telefónneho čísla [REDACTED]“

a [REDACTED], pričom predmetné údaje bude potrebné oznámiť písomne Okresnému riaditeľstvu PZ, odboru kriminálnej polície v Starej Ľubovni, k ČVS: ORP-174/VYS-SL-2020 v písomnej forme ako aj na CD nosiči, v lehote 30 dní od doručenia príkazu na oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke v rozsahu:

- údaje o vlastníkovi telefónneho čísla [REDACTED] a telefónneho čísla [REDACTED],
- zoznam odchádzajúcich hovorov z telefónneho čísla [REDACTED] na telefónne číslo [REDACTED] a opačne s uvedením dátumov vykonaných hovorov,
- zoznam odoslaných SMS a MMS správ z telefónneho čísla [REDACTED] na telefónne číslo [REDACTED] a opačne s uvedením dátumov odoslaných správ,
- zoznam dátových tokov z telefónneho čísla [REDACTED] na telefónne číslo [REDACTED] a opačne s uvedením ich dátumov.“.

V návrhu prokurátor okresnej prokuratúry okrem iného konštatoval:

«Z doterajšieho vyšetrovania bolo zistené, že k spáchaniu skutku kladenému [REDACTED] za vinu došlo v čase od mesiaca december 2019 do 16.07.2020.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok, z ktorého je obvinený [REDACTED], mal byť spáchaný aj prostredníctvom mobilného telefónu s vloženou SIM kartou s účastníckym číslom [REDACTED], ktoré je evidované na obchodnú spoločnosť [REDACTED], ktorého užívateľom je [REDACTED], [REDACTED], trv. bytom [REDACTED].

Majiteľom telefónneho čísla [REDACTED] je obchodná spoločnosť [REDACTED], ktorého užívateľom je [REDACTED], [REDACTED], trv. bytom [REDACTED], pričom obe telefónne čísla sú prevádzkované v mobilnej sieti spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bratislava.

Obvinenému je okrem iného kladené za vinu, že svojej manželke [REDACTED] v období od decembra 2019 do 16.07.2020 neustále volal, písal SMS správy s tým, že keď mu hneď nezavolá alebo neodpíše, resp. keď nespraví niečo ako on chce, tak bude kontaktovať jej príbuzných, čím ju nútil konať tak ako on chcel, pričom jeho konanie vyvrcholilo dňa 16.07.2020, kedy nútil poškodenú [REDACTED], aby bola od 23:00 hod. dňa 15.07.2020 do ranných hodín, cca do 6:30 hod. dňa 16.07.2020

pripojená cez aplikáciu Viber, aby mal obvinený možnosť vidieť čo robí a keď poškodená už ďalej odmietala byť neustále pripojená, tak rozposlal rodinným príslušníkom poškodenej SMS správy v znení „dnes budete mať všetci moju krv na Vašich rukách“ a nútil poškodenú, aby aj napriek jej nesúhlasu ostala s obvineným [REDAKOVANÉ] v kontakte.

Veľký počet hovorov z mobilného telefónneho čísla obvineného [REDAKOVANÉ] na mobilné číslo poškodenej [REDAKOVANÉ] preukazuje aj vydaná história hovorov od 13.07.2020 do 16.07.2020 na telefónnom čísle [REDAKOVANÉ], ktoré používa [REDAKOVANÉ], ktoré tieto údaje vydala vyšetrovateľovi a ktoré sú žurnalizované vo vyšetrovacom spise na č.l. 223 - 236.

Záverom je potrebné uviesť, že sledovaný účel a požadované údaje nie je možné dosiahnuť inak ako prostredníctvom príkazu na oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke.»

4. Okresný súd vydal 19. augusta 2020 príkaz sp. zn. 41 Tp 85/2020 (ďalej len „príkaz“), aby „poskytovateľ telefónnej siete Slovak Telekom, a.s. so sídlom Bajkalská č. 28, Bratislava, IČO 35 763 469 oznámil v písomne a elektronickej podobe na vhodnom nosiči dáť vyšetrovateľovi Okresného riaditeľstva PZ Stará Ľubovňa, Odbor kriminálnej polície k ČVS: ORP-174/VYS-SL-2020 v trestnej veci vedenej pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods.2 písm. b) Trestného zákona a iné do 30 dní od doručenia príkazu, údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke vykonanej od 1. decembra 2019 od 00:00 hod. do 16. júla 2020 do 24:00 hod. zo SIM karty mobilného telefónneho čísla [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], a to údaje o vlastníkovi telefónneho čísla [REDAKOVANÉ] a telefónneho čísla [REDAKOVANÉ] zoznam odchádzajúcich hovorov z telefónneho čísla [REDAKOVANÉ] na telefónne číslo [REDAKOVANÉ] a opačne s uvedením dátumov vykonaných hovorov, zoznam odoslaných SMS a MMS správ z telefónneho čísla [REDAKOVANÉ] na telefónne číslo [REDAKOVANÉ] a opačne s uvedením ich dátumov“.

Okresný súd v odôvodnení príkazu okrem iného konštatoval: „Po preskúmaní spisového materiálu z prípravného konania dospel súd k záveru, že sú splnené všetky podmienky pre vydanie príkazu na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke v zmysle ust. § 116 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže trestné stíhanie je vedené pre úmyselný trestný čin, za ktorý Trestný zákon ustanovuje

trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, požadované údaje sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie a sledovaný účel nemožno dosiahnuť inak. Súd sa stotožnil s dôvodmi, ktoré prokurátor uviedol v svojom návrhu na vydanie predmetného príkazu.“

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje:

„V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 116 ods. 2 Trestného poriadku je obligatórnou náležitosťou príkazu na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke odôvodnenie príkazu, z ktorého musí byť zrejmý sledovaný legitímny cieľ, resp. jeho naplnenie v zmysle čl. 8 ods. 2 Dohovoru a eventuálne aj splnenie testu proporcionality, ktorá znamená, že k zásahu do garantovaných ľudských práv možno pristúpiť len vtedy, keď je to nevyhnutné (sledovaný cieľ nemožno dosiahnuť miernejšími prostriedkami) a iba v duchu požiadaviek kladených na demokratickú spoločnosť.

Podľa nášho názoru nie je Príkaz náležite odôvodnený, keďže po zhrnutí návrhu prokurátora na a citovaní zákonných ustanovení Súd v odôvodnení Príkazu fakticky len konštatuje splnenie zákonných podmienok pre vydanie príkazu na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 ods. 2 Trestného poriadku bez toho aby uviedol skutočnosti, ktoré potvrdzujú záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie príkazu.

... príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 ods. 2 Trestného poriadku musí byť náležite odôvodnený súdom z hľadiska verifikácie splnenia zákonných podmienok pre vydanie takéhoto príkazu, keďže tento príkaz je vydaný bez akejkoľvek súčinnosti s obvineným a zároveň voči príkazu nie je možný opravný prostriedok v zmysle § 181 ods. 3 Trestného poriadku.

... napádaný Príkaz nie je riadne a dostatočne odôvodnený, čo podľa nášho názoru zakladá jeho arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť.

Sťažovateľ takisto požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 Eur, a to z dôvodu zásahu do práva na súkromie garantovaného právnymi normami najvyššej právnej sily bez relevantného zdôvodnenia takéhoto zásahu Súdom, pričom Sťažovateľ nepovažuje zrušenie Príkazu za postačujúcu nápravu následku (neodôvodnený zásah do súkromia), ktorý vznikol vydaním Príkazu.“

6. Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa príkazom okresného súdu, príkaz okresného súdu zrušil, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 €, ako aj náhradu trov konania.

II.

Relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 22 ústavy listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú. Nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí, alebo zasielaných poštou, alebo iným spôsobom; výnimkou sú prípady, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

14. Podľa čl. 8 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

15. Podľa § 116 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, pre trestný čin ochrany súkromia v obydlí podľa § 194a, podvodu podľa § 221,

nebezpečného vyhrážania podľa § 360, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, šírenia poplašnej správy podľa § 361, podnecovania podľa § 337, schvaľovania trestného činu podľa § 338, pre trestný čin, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví alebo smrť alebo pre iný úmyselný trestný čin, pri ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vydať príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva alebo na ktoré sa vzťahuje ochrana osobných údajov, ktoré sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie. Príkaz možno vydať, ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené.

16. Podľa § 116 ods. 2 Trestného poriadku príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke vydáva predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť písomný a odôvodnený aj skutkovými okolnosťami. Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke sa musí vydať písomne a odôvodniť; súčasťou príkazu je aj spôsob, rozsah a lehota oznámenia údajov. Ak sa príkaz týka konkrétneho používateľa, musí byť v ňom uvedená jeho totožnosť, ak je známa. Ak nejde o zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, zisťovanie a oznamovanie týchto údajov môže trvať najviac šesť mesiacov; tento čas môže v prípravnom konaní na písomný a odôvodnený návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie predĺžiť vždy o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane. Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke sa doručuje podniku poskytujúcemu verejné siete alebo služby.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

17. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta absenciu náležitého odôvodnenia príkazu okresného súdu spôsobujúcu jeho arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť. Uvádza, že odôvodnenie je obligatórnou náležitosťou príkazu, „z odôvodnenia musí byť zrejmý sledovaný legitímny cieľ, resp. jeho naplnenie v zmysle čl. 8 ods. 2 dohovoru a eventuálne

aj splnenie testu proporcionality, ktorá znamená že k zásahu do garantovaných ľudských práv možno pristúpiť len vtedy, keď je to nevyhnutné (sledovaný cieľ nemožno dosiahnuť miernejšími prostriedkami) a iba v duchu požiadaviek kladených na demokratickú spoločnosť“.

18. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 71/97, IV. ÚS 14/2012).

19. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej čl. 46 ods. 1 ústavy (obdobne, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) je prvotným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany zaručenej ústavou v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy).

20. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konanie patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

21. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konanie nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať

pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov.

22. Odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a tiež právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

23. Ústavný súd konštatuje, že nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05, III. ÚS 337/2018).

24. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť aj absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takého práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie

ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06, III. ÚS 79/2012).

25. Vo vzťahu k sťažovateľom vytykanému nedostatku odôvodnenia príkazu ústavný súd konštatuje, že z odôvodnenia príkazu (ktorý je prílohou ústavnej sťažnosti) vyplýva, že okresný súd sa stotožnil s dôvodmi návrhu prokurátora okresnej prokuratúry na vydanie príkazu, pričom okresný súd v príkaze tieto dôvody vymedzené prokurátorom aj uvádza. Z príkazu je tak zrejmé, že skutok, ktorý je sťažovateľovi kladený za vinu, mal sťažovateľ spáchať aj prostredníctvom mobilného telefónu, ktorým komunikoval s poškodenou, [REDAKOVANÉ], ktorej mal v období od decembra 2019 do 16. júla 2020 neustále volať, písať SMS správy s tým, že keď mu hneď nezavolá alebo neodpíše, resp. keď nespraví niečo, ako on chce, tak bude kontaktovať jej príbuzných, pričom jeho konanie malo vyvrcholiť 16. júla 2020, keď mal nútiť poškodenú [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], aby bola od 23.00 h 15. júla 2020 do ranných hodín, cca do 6.30 h 16. júla 2020 pripojená cez aplikáciu Viber, aby mal sťažovateľ možnosť vidieť, čo robí, a keď poškodená už ďalej odmietala byť neustále pripojená, tak mal rozposlať rodinným príslušníkom poškodenej SMS správy v znení „*dnes budete mať všetci moju krv na Vašich rukách*“ a mal nútiť poškodenú, aby aj napriek jej nesúhlasu ostala so sťažovateľom v kontakte.

26. Z odôvodnenia príkazu vyplýva, že sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie pre úmyselný trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky (§ 189 Trestného zákona), v odôvodnení príkazu sú jasne a zrozumiteľne uvedené skutkové okolnosti odôvodňujúce vydanie príkazu (prevzaté z návrhu prokurátora na vydanie príkazu), pričom v zmysle odôvodnenia príkazu požadované údaje sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie a sledovaný účel nemožno dosiahnuť inak. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdí ani nijakým spôsobom nenaznačuje, že sledovaný účel by bolo možné dosiahnuť inak, že by skutočnosti týkajúce sa konania pripisovaného sťažovateľovi bolo možné hodnoverne overiť spôsobom zasahujúcim do práv sťažovateľa v nižšej intenzite ako sprístupnením informácií na základe príkazu. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti

nespochybňuje ani samotnú skutočnosť, že údaje, ktoré majú byť získané na základe príkazu, sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie.

27. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že napadnutý príkaz nevykazuje znaky zjavnej neodôvodnenosti a ústavný súd ho považuje za ústavne udržateľný. Keďže ústavný súd nezistil existenciu možnej príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením práva sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a príkazom, ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

28. Z dôvodu, že ústavný súd nezistil existenciu sťažovateľom vytýkaných nedostatkov príkazu, nebolo možné dospieť ani k záveru o existencii možnej príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením práva na súkromie podľa čl. 22 ústavy, čl. 8 dohovoru a príkazom, a preto aj v tejto časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

29. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa vymedzených v petite sťažnosti (zrušenie príkazu, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, priznanie náhrady trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu